

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Lectio I

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Qui. n[on] cur. an. In c[on]tra terra
 eruit sonus eor[um]: et in fines or
 bis terre verba eor[um]. **ps.** Ce
 li enar. **an.** Clamauerunt iu
 sti et d[omi]n[us] exaudiuit eos. **ps.**
 Benedicā. **an.** Constitues
 eos principes sup[er] omnē terrā
 memores erūt nom[in]is tui d[omi]n[us].
ps. Eructauit. **p.** In omnes
 terram. **Sermo beati aug[ustin]i.**
Hoc est precep[er]unt meū vt diligat[is] in
 uicem: sicut dilexi vos. Siue
 dicatur preceptum siue man
 datum ex vno greco vtrunq[ue]
 interpretatur quod est entole
 Jam vero istam sententiam
 antea dixerat. de qua me vob[is]
 vt potui disputasse meminif
 se debetis. Ibi ei sic ait. Hā
 datū nouū do vob[is] vt dili
 gatis inuicē sicut dilexi vos.
 vt et vos diligatis inuicem.
 Huius itaq[ue] mandati repe
 titio cōmendatio ē nisi q[uod] ibi
 mandatu[m] inquit nouum do
 vob[is]: hic ait: hoc est inq[ui]t mā
 datum meum: ibi tanq[ue] non
 fuerit ante tale mandatum:
 hic tanq[ue] non sit aliud ei[us] mā
 datū. **R.** Ecce ego mitto vos
 sicut oues in medio luporum.
 dicit d[omi]n[us]. Estote ergo prudē
 tes sicut serpentes et simplices
 sicut columbe. **p.** Dū lucē ha
 beris credite in lucē vt filij lu
 cis estis. Estote. **Lectio sc[un]da.**
Sed ibi d[omi]n[us] est nouum ne i

vetustate n[ost]ra pseueremus.
 hic dictum est meum: ne cōtē
 nēdū putem[us]. Quid at h[ic] ita di
 cit h[oc] ē mādatū meū velut h[ic]
 sit aliud: q[uod] putam[us] fr[atr]es mei
 Nunquid non solum eius de
 ista dilectione mādatū est q[uod]
 diligamus inuicē. Nonne et
 aliud mātus vt diligam[us] de
 um. Aut p[ro] de sola nobis d[omi]n[us]
 lectōne deus mādatū vt as
 lia nō inquiram[us]. Tria certe
 cōmendat ap[osto]ls dicens. Ha
 nēt aut[em] fides spes charitas:
 tria hec: maior aut[em] hor[um] chari
 tas. Et si in charitate hoc est
 in dilectione concluditur duo
 illa p[re]cepta: maior tamē dicit
 est esse non sola. **R.** Sol
 lite iugū meum sup[er] vos dicit
 d[omi]n[us] et discite q[uia] mitis sum et
 humilis corde. Iugū est me
 um suauē est et onus meum le
 ue. **p.** Et inuenietis requies
 animab[us] vestris. **In. Lectio t[er]cia.**
De fide igitur nobis q[uod] mit
 ta mandata sunt: q[uod] multa d[omi]n[us]
 spe: quis potest cūtra collige
 re: q[ui]s enūerādo sufficere. Et
 intueatur q[uod] ait idē ap[osto]ls. Ple
 nitudo igit[ur] legis ē charitas.
 Ubi g[en]t[er] charitas ē q[uod] ē q[uod] pos
 sit deesse: vbi aut[em] non est q[uod] ē
 quod possit prodesse. demon
 credit: sed nec sperat nec dili
 git. Qui vero nec credit nec di
 git: sperat aut[em]: frustra q[uod] d[omi]n[us]
 spera: sed tamen potest spera